

L'espera activa

Dm, 10/11/2020 per Josep Maria Solà

[Mirant el text](#)

Abans de les paraules sobre el judici a les nacions (25,31-46), trobem en l'evangeli de Mateu tres paràboles que giren sobre el retard del retorn de Jesús, el lapse de temps intermedi com un temps de vetlla i espera i el judici final o moment de passar comptes. Les paràboles són: el servent fidel (24,45-47); les deu noies (25,1-13) i els talents (25, 14-30) que és la que llegim a l'evangeli d'aquest diumenge.

El que s'esdevé en la narració de la paràbola sembla estar inspirat en l'activitat d'algun dels membres de la família dels Herodes que sovint anaven a Roma per negociar l'adjudicació d'algun reialme o l'obtenció d'algun càrrec o privilegi; en aquestes circumstàncies havien d'encarregar l'administració dels seus béns a funcionaris més o menys intel·ligents i en general poc escrupolosos.

La paràbola sembla que estigui en contradicció amb la recomanació feta als dotze de no portar cap moneda d'or, ni de plata, ni de coure (10,9), el prec de no amuntegar tresors a la terra, de no servir a l'hora Déu i el diner (6,19.24) o les paraules dites al jove ric: "ven tot el que tens i dona-ho als pobres" (19,21). La dificultat desapareix quan es llegeix la paràbola en clau del que ha de fer la comunitat cristiana durant l'espera de la vinguda del seu Senyor. Es nota de seguida quan llegim que l'home que havia de fer un viatge va cridar els seus servents i els va confiar els seus béns. Es tracta de convocar algú per encomanar-li una missió. És un esquema que trobem en altres llocs de l'Escriptura. El Senyor crida Moisès per enviar-lo al Faraó a fi d'alliberar els israelites (Ex 3,4.10); el Senyor crida Samuel per fer una cosa enorme a Israel (1 Sa 3,10-11); el Senyor dirà al seu servent: "T'he cridat ... perquè siguis aliança dels pobles" (Is 42,6). La feina que haurà de fer la comunitat cristiana és produir els talents, és a dir, les capacitats que li han estat donades a fi de portar a terme l'exigència evangelitzadora.

La lloança no apunta a la quantitat de diners obtinguda sinó en el fet d'haver treballat o no. De fet, a l'evangeli de Mateu apareix sovint l'exigència del rendiment, de la productivitat: "Doneu els fruits que demana la conversió" (3,8); "Tot arbre que no dona bons fruits és tallat i llençat al foc" (7,19); "La llavor sembrada en terra bona dona fruit" (13,23); "El Regne de Déu us serà pres i serà donat a un poble que el faci fructificar" (21,43). La comunitat està cridada a rendir augmentant els béns que ha rebut. Es demana a la comunitat que sigui operativa. L'espera del retorn del Senyor, a diferència de les noies que esperen sense fer res, ha de ser una espera activa. No ha de ser una espera com el qui està en una cua sense fer res esperant que li arribi el torn.

La tasca de la comunitat és d'una gran responsabilitat. La quantitat de diners és molt elevada. Un talent equival a sis mil denaris i un denari equival a un dia de treball. Això és indicatiu d'una gran confiança per part de l'amo i que la tasca és d'una gran envergadura. Al no donar instruccions als servents de com han de treballar es demana d'ells imaginació i creativitat, el mateix que es demana a la comunitat que ha d'emprendre la tasca de la proclamació de l'evangeli.

La paràbola recorda que caldrà rendir comptes, que cal prendre partit, que no es

pot estar permanentment en la indefinició. És una crítica implacable a l'actitud de passivitat del qui no vol entrar en la lògica constructiva del Regne de Déu.

Diumenge 33 durant l'any. 15 de Novembre de 2020